

عنوان مقاله:

تحلیل عوامل موفقیت فضاهای جمعی در ارتقای تعاملات اجتماعی در شهر ایرانی اسلامی

محل انتشار:

همایش ملی معماری، شهرسازی و توسعه پایدار با محوریت از معماری بومی تا شهر پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

ستاره شبانی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری معماری دانشگاه آزاد بزم

خلاصه مقاله:

فضای جمعی به جز جوانب فیزیکی و کالبدی، نوعی فضای ادراکی و نمادین است که با خصلتی نظام مند و ماهیتی مرکب، با زمان اجتماعی و فرهنگ جامعه پیوندی ناگسستنی داشته و نسبت فرهنگی و اجتماعی جامعه در ادراک آن موثر است و همچنین این فضاها حامل میراث تاریخی و فرهنگی جامعه است. وجود فضاهای جمعی نقش بسیار مهمی در جذب مردم و حضور آنها در شهرها داشته است. این حضور فرصت تعاملات و واکنش های اجتماعی را فراهم نموده و باعث بوجود آمدن خاطره جمعی مشترک، حس تعلق به فضا میگردد. امروزه شهرهای ایران فاقد فضاهای جمعی لازم برای تحقق وتقویت حیات مدنی است. از آنجا که فضاهای شهرهای ایران پس از اسلام، تحت تاثیر آموزه ها و الگوهای اسلام شکل گرفته، معنا و کیفیت مرتبط با این الگوها همراه با عوامل کالبدی به کار رفته در شهرها منجر به ایجاد فضاهای جمعی و افزایش حضور مردم در این فضاها گردید. این مقاله بر آن است تا با برشمردن مهمترین عوامل موفقیت فضاهای جمعی در ارتقای تعاملات اجتماعی در شهر ایرانی اسلامی که ریشه در عوامل کالبدی و ذهنی این فضاها دارد و با بررسی نمونه های سنتی مانند میدان نقش جهان اصفهان، - محورهایی را برای افزایش حضور انسان و ارتقای تعاملات اجتماعی در فضاهای شهری امروز فراهم آورد

کلمات کلیدی:

فضای جمعی، مراسم آیینی، فضای جمعی، تعامل اجتماعی، معماری ایرانی اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/239373>

